

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יד"ל ע"י רשת כולל "שלימות התורה" בארה"ק

כ"ד אלה
השפ"ב
פרשת
נחמ"ב-ראש השנה
גיליון ס"ה

זמני כניסת ויציאת שבת-קודש

ר"ת	מוצש"ק	חרי"ג	ירושלים
7:51	7:10	5:59	
7:47	7:12	6:14	בני ברק
7:47	7:11	6:05	חיפה
7:48	7:11	6:16	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

בעמדינו ימים ספורים לפני פרום עלינו הימים הנוראים הבעל"ט, אשר כולנו מקווים להיכתב בספרם של צדיקים נגזרים, דקות כפרו יסרו הששי של השנה החולפת, פותחת התורה הקדושה בפסוק אהם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם וכו', ומוכב בוודר הקדוש שבכל מקום שכתוב היום" הוא על ראש השנה, וא"כ מרמז הוא על הזמן שבו אהנו נצבים בימים אלו לעמוד לחלות ולהגן שנוכה לשנה טובה ומבורכת.

איתא במד"ב (דברים טו) "כי המצוה הזאת וגו' לא בשמים היא" אמר לוק משה: שלא ואמר, משה אחר עומד ומביא לנו תורה אחרת מן השמים, כבר אני מודיע אתכם: "לא בשמים היא" - שלא נשתייר הימנה בשמים.

ד"א: "בפך ובלבד לעשותו" - רבנן אמרי: שבעה דברים אמר שלמה על הענין, ומה שאמר משה היה גדול מכולם. כיצד?

אמר לעצמך דברך בעיר, לך ולמוד תורה ממנו" - והוא משיב אתו ואומר לך: שתייר אני מן הארץ שברוך, מנין? שנאמר (שפי"ג טו) "אמר עצל שחל בדרך", אמרו לו: "הרי יובך בתוך המדינה, עמוד ולך אצלו" - אמר לך: מתיירא אני שלא יהא איר בתוך הירושלם, שנאמר (שפי"ג טו) "אמר לך: הירושלם" אמרו לו: "הרי הוא דר אצל בתיך" - אמר לך: "חאמי בתוך", שנאמר (שפי"ג טו) "אמר עצל איר בתוך".

אמר לו: "בתיך בכות" - השיב לך: "ואם הולך אני ומצא את הדלת נעול, אני מחזיר וכו'". אמרו לו: "פתח הוא", מנין? שנאמר (שפי"ג טו) "ה' בקולתו פתח את הים", למה? שלא היה יודע מה להשיב, אמר לך: "אי הדלת פתוח או נעול, מבקש אני לך עד מעט". מנין? שנאמר (שפי"ג טו) "עוד מתי עצל תשכב וגו'". נמר משנתו בבוקר, נתנו לפניו לאכול הוא עוצל לתת לתוך פיו. מנין? שנאמר (שפי"ג טו) "שמן עצל דו בכקלת נחלת להשיב אל פיו". ואיזה שבעיני? (שפי"ג טו) "מחך עצל לא ידעש, וישאל בקציר ואין". מהו "מחך עצל לא ידעש"? אמר רבי שמעון בן יוחאי: זה שאינו למד תורה בערותו ומבקש ללמוד בקוננות ואינו יכול, וזהו "ישאל בקציר ואין".

ומה שאמר משה היה גדול מכולם. מנין? "כי קרוב אליך ה' דבר מאר, בפך ובלבד לעשותו" ודא רבי מתיירא פדך ע"ל.

בכל השנה ישנם הרבה נימוקים וטענות ליצור"ר לשכנע, לעכב, לטעו ולהפריע מלימוד הוזהר הקדוש אשר בוכתו מוכיחה לנו האהלה בתחומים אולם כעת, ברענים נעלים אלו, כאשר מחפשים בחורים ובספרים וראו אפשי יותר להתחוק ולהתחמק, והדורשם וליבן את נשמתו מבראנו לפני המלך הדישע כל כסא רם ונשא, הבה נקבל על עצמנו ללמוד בוודר הקדוש לימוד וימי קבוע, אפי" מ"מק-לישראל", אשר נודע בשערים השכיבות, או אז כבר נדע כי כבר יש בדינו זכות לימוד בתורת של התנא האלוקי, היכול לפטור את העולם מן הדין.

ובזכות קבלה טובה זו לשנת החודשה, נוכח שירא ה' וישקוף ממרום על ציון, ויגאלנו ברחמי שנית, אמן.

בברכת טיבה ותימיה טובה, ושבת שלום ומבורך המערכת

שיעור כוזהר היומי בשירוד חי בכל יום
בין השעות 4:30 - 6:20 בשלוחה 81 9.

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש הסולם

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	כח	חיי שרה ט-יג	ט-יג	כג-לד
ראשון	כט	חיי שרה יג-טז	יג-טז	לז-מז
שני	א	חיי שרה יז-כ	יז-כ	מח-סג
שלישי	ב	חיי שרה כ-כח	כ-כח	סד-עט
רביעי	ג	חיי שרה כח-כט	כח-כט	פג-צג
חמישי	ד	חיי שרה כט-לג	כט-לג	צד-קד
ששי	ה	חיי שרה לג-לו	לג-לו	קה-קיו
שבת	ו	חיי שרה לו-מא	לו-מא	קיא-קלה

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 6-2

כח המחשבה בראש השנה

ואיך מטפלים ומתקנים את השורש של השנה כמובן, על ידי "מחשבה"!

ולכן, דווקא בראש השנה ישנה עניין חשוב בלימוד הכוונות, יותר מכל השנה, כי כוונה נכונה הינו מחשבה נכונה: ועובדא דלתתא מעוררת עובדא דלעילא, וכשמחשבת וכוונת האדם מתקנים כראוי, ממילא נעשה לעומת גן כם בשורש העליון למעלה, וכשהשורש של השנה מתוקן, כל השנה נגדרת אחר השורש לטובה ולברכה.

שופר - לבלבל את השטן

וזה לשון הוזהר (ורא שפי"ד) "בא וראה, כתוב (תהלים פ"א) תקעו בחרש שופר כפסח ליום חגגו, שהלכנה מתפסה, דהיינו המלכות, שהרי אז שולט הנחש הרע ויכול להזיק לעולם. וכשמתעוררים רחמים, עולה הלכנה ומערכת משם, והוא מתערבב ולא יכול לשלט, ועובר שלא יתקרב לשם, ולכן בראש השנה צריך לערבב אותו כמו שמתעורר משנתו ולא יודע כלום".

איך השטן מתערבב? וכי הוא שור המועד שמתבלבל כששומע קולות של שופר? וכי הוא לא זוכר את התקיעות של שנה שעברה? ודאי אין הדברים כפשוטם ח"ו.

בוזהר הקדוש (לעיל, ובעוד מקומות) מובא על הפסוק "אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון" - שאין הכוונה לעצם מלאכת תקיעה בשופר, שהוא דבר שכל אדם יכול לדעת, ואפילו ילד קטן, או להכריז, גם גוי מגושם, יכול לתקוע בשופר תקיעות יפהפיות לפי כל דקדוקי החלכה.

אלא הכוונה ליריעת הכוונה של התקיעות - "יודעי תרועה" - דהיינו שבידת כוח הדיון, (כי תרועה לשון שבידה כמו שכתוב "תקעם בששט בפר"ל").

איך אפשר "לבלבל את השטן"? ואיך זה תלוי בכוונתנו?

אלא, מסביר בפירוש הסולם בכמה מקומות, הכלל הוא ידוע, שכלים תחתונים ממשכיכים אורות עליונים. וכשהכלים התחתונים הם כלים של "רצון לקבל", נמשכים אמנם אורות עליונים גבוהים מאוד, אבל נאחזים בהם דינים קשים, כך יוצא מצב, שיש אורות אבל הם כמצב "קפאון", כלומר שמחמת הדינים הקשים הסובבים אותם, אין בהם שום שימוש ותועלת.

הפתרון לזה נקרא "מיעוט", והוא מרומז בנמ"ל על טעם של שופר כפוף בראש השנה - כמה דכייף איניש דעתייה טפי מעליא. כלומר, על ידי שאדם ממעט את עצמו, ממעט את הרצון לקבל לעצמו - על ידי כך מתערבב השטן!

מה הקשר? המזון והחיות של השטן היא רק על ידי אורות הנמשכים על הכלים שלו - כלים של רצון לקבל. וכשהאדם מבטל את הרצון לקבל שלו, ממילא ממעט את הכלים הללו, וכל האורות שנמשכו על אותם הכלים מסתלקים, וכשמסתלקות החיות של השטן ממילא הוא כמו מעולף, שאין בו שום חיות!

ומכאן נבין, שאם חס ושלוש נכנסים הרהורי גאווה בליבו של השליח ציבור או בעל התוקע, לאמור "כמה יפה התפללתי, איזה תקיעות מוצלחות תקעת" - וכיוצא ב"י דיע נאמנה, לא זו בלבד שלא בלבד את השטן, אלא אורכה, חיזק את כוחו חס ושלוש!

כי בקשת הכבוד אי מחשבת הגאווה - הינם נמשכים על הכלים של השטן, וכשחס ושלוש תוקע בכוונות מאין אלו, הרי ממשוך באותם זמנים את האורות שגורמים להחיות את השטן, בדיוק ההפך מהמטרה הנרצית - למעט את חיותו, על ידי ביטול מוחלט של כלי הקבלה לעצמו.

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

ראוי ללמוד הכוונות מהתפילות והתקיעות

נפסק בהלכה (שו"ע הלכות ראש השנה סימן תקפ"א סעיף א'), "וידקדקו לְהוֹדוּ אֶת־שְׁלֵיחַ צִבּוּר הַיּוֹתֵר הַגּוֹן וְהַיּוֹתֵר גָּדוֹל בְּתוֹרָה וּמַעֲשִׂים שֶׁאִפְשֵׁר לְמַצֵּא, שִׁתְּפַלֵּל סְלִיחוֹת יָמִים נְדָאִים". וכמשנה ברורה (סעיף קטן יא) מוסף: "וראוי שיהיה השליח ציבור והתוקע, בעלי תשובה גמורה. גם ראוי שילמדו הכוונות מהתפילות והתקיעות, והוא מחוזהר".

ואלו הם דברי הוזהר הקדוש (ויקרא ש"א) אשרי הלקם של הצדיקים שיודעים לכן את הרצון לפני אדונם, יודעים לתקן העולם ביום הזה בקול השופר, ולכן כתוב (תהלים פ"ט) אשרי העם יודעי תרועה יודעי וילא תוקעי.

ביום הזה צריך העם לראות, שאדם שלם בכל, היודע דרכיו של מלך הקדוש, יודע יקרו של המלך, שיתפלל עליהם את התפילה ביום הזה, ושיזמן קול שופר בכל העולמות ככונת הלב, בחכמה, בראון, בשלמות, כדי שישתלק הדין על ידו מן העולם. אוי לאלו, אשר השליח שלהם לא נמצא בראוי, כי עונות העולם יבאו להוכיזי בשבילו.

למה

הדברים הללו צריכים העמקה נוספת. למה צריך כוונות מיוחדות בתקיעת השופר, ובתפילות ראש השנה? מדוע לא נפסק בהלכה שצריך ללמוד את הכוונות של הלולב והסוכה? או כוונות של אכילת המצה? כמה שונה ראש השנה משאר כל השנה? ובכלל, מדוע לא מספיק לכוון את הכוונה הפשוטה לצאת ידי חובה, וכמו שכתוב בנמ"ל "רחמנא אמר תקעו", שמכוון לקיים את מצוות השם שציוונו לתקוע בשופר?

כוונות קריטיות

מההלכה זו נראה, שראוי אדם שמכוון בכל מצוה ומצוה את הכוונה הראויה לה על פי הסוד, דבר גדול ועצום הוא, אבל אינו אלא "תוספת" על העיקר, כי העיקר הוא לקיים את המצוה ולכוון לעשות את רצון השם בפשיטות ותמימות, אלא שיש תוספת מעלה בכוונה כדי לתקן בעולמות העליונים על פי שורש מצוה זו.

אמנם, כוונות תפילות ראש השנה וכוונות התקיעות, הינם כוונות "קריטיות", שבהם תלוי השפע של כל השנה, ואם ח"ו יש חסרון בכוונה של ראש השנה, יכול להגרם חס ושלוש, נזק עצום לכל השנה ח"ו.

כי התפקיד שלנו בראש השנה הוא - לסלק את המקטרגים והדינים מהעולם, ואם ח"ו לא מכוונים כראוי, אזי יכולים לגרום את ההפך הנגמר חס ושלוש.

ראש השנה כשמו כן הוא, הוא בחינת "ראש" של השנה, וכנודע במקומות רבים בוזהר הקדוש ובפירוש הסולם, שכל מקום שמוכא בוזהר ציורים של ראש וגוף, אין המדובר על ראש וגוף גשמיים חס ושלוש, אלא "ראש" הוא בחינה של "מחשבה", ואילו "גוף" לעומת הראש, הוא בחינה של "מעשה".

עוד מוכא בפירוש הסולם, שכל עניין "מחשבה" היא בחינת "שורש" אל כל הענפים הנמשכים ממנו. ברומה למחשבת האדם שהיא סיבת המעשה שיעשה לאחר מכן.

מכאן נבין את עומק עניין "ראש השנה", שהוא השורש של כל השנה, וכל השנה הם כמו "ענפים היוצאים מן השורש", וכשיש טיפול נכון בשורש, כל הענפים יוצאים באופן מתוקן ודאי.

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

1. על מה נאמר הפסוק "תנו עז לאלוקים"?
2. על לימוד התורה.
3. על ישראל הנותנים כח לקב"ה כמעשיהם הטובים.
4. על קיום המצוות במסירות נפש.
- ב. מדוע כתוב אשרי העם 'יודעי תרועה', ולא 'תוקעי תרועה'?
 1. כיון שרק עם ישראל יודעים לתקוע בשופר.
 2. כיון שהצדיקים מכוונים בתקיעות לפני המלך, ומתקנים העולם.
 3. כיון שעל ידי התקיעות, נודעים מעשיהם הטובים למעלה.
- ג. למה זוכים העם כאשר שליח הציבור הוא כראוי?
 1. להתפלל בכונת הלב ובדביקות בהש"ת.
 2. שכל הדינים מסתלקים מן העם על ידו.
 3. לשבת בסוכת עורו של לווייתן.
- ד. מדוע צריך לתקוע בשופר דווקא, ולא בקרן סתם?
 1. כי קול השופר מעורר לתשובה.
 2. כדי שיעורר השופר האחד למעלה.
 3. כיון שהקב"ה עתיד להצמיח קרן ישועה.
- ה. כנגד מה נפתחים שלשה ספרים בראש השנה?
 1. כנגד ג' סדרים שבשופר, תשר"ק תש"ת תר"ת.
 2. כנגד שלוש רגלים.
 3. כנגד כהנים לויים וישראלים.
- ו. מדוע בחול אומרים 'א-ל ברוך', ואילו בשבת קודש 'א-ל ארון'?
 1. משום ש'א-ל ארון' הוא שבת של העולם הבא.
 2. כיון שבשבת מוסיפין שירות ותשבחות.
 3. כיון שבמוסף אומרים כסדר ההפך, תכנת שבת וכו'.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-1 | ב-2 | ג-1 | ד-1 | ה-3 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק 'הק-לישראל' של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 * 1.

המשך "שלימות הפרשה"

וראי ובורו, שאחריות גדולה ניצבת על כתפיו של שליח הציבור ובעל התקיעה. אמנם, גם הציבור השומעים צריכים להיות שותפים במשא זה, כי סוף סוף כל יחיד נחשב "שליח ציבור". שליח של כל המוני בית ישראל שאינם 'יודעי תרועה', שליח ציבור של העולם כולו, שליח של כל העולמות – העליונים והתחתונים – לתקן עולם במלכות ש-די.

ה' באור פניך יהלכון

כל מחשבת האדם בראש השנה צריכה להיות – שעבוד מוחלט לרצון השם! ומרו רצון השם? רצון השם כפרישות, הוא קיום המצוות כראוי. אבל כשמדברים על עומק רצון השם – הוא כדי להגיע לתכלית הסופית, דהיינו להגיע לגמר התיקון דייקא. ולכן כל תפילות ראש השנה עוסקים בנאולה העתידה, דהיינו גילוי מלכות השם באופן הנעלה ביותר!

עיקר העבודה – לכוונן את הרצון הפרטי, לרצון השם הכללי! וזאת בשני חלקים, א. על ידי הכנה והחלטה נחושה, שהרצון של האדם למלא את רצונותיו לעצמו – אבי אבות הטומאה הוא, ושצריך להתרחק מרצון לקבל לעצמו, כמטחוי קשת! ב. שכל רצון האדם יהיה, אך ורק לעשות נחת רוח לבורא יתברך, כדי להביא את העולם לגמר התיקון.

והבורא ברחמי וברוב חסדיו, מצרף כוונה למעשה, והכוונה הראויה כ"ראש" של השנה, כוחה גדול להשפיע למשך כל השנה כולה שיהיו כל מעשינו נגדרים אחר כוונה זו בלבד – לעשות נחת רוח לבורא יתברך!

שבת שלום!

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

מוזן בעל ה"אור החמה" זי"ע

דע כי גזרה חכמתו יתברך שתבור ספר הזוהר לא יתפרסם ולא יתגלה אלא ברורו של רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום ועל ידו ונגזרה גזרה בפמליא של מעלה שלאחר דורו של הרבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו לא יתעסקו בזאת החכמה בפירסום עד הדור האחרון דורו של משיח בן דוד.

והכי איתא בתקונים בהרבה מקומות שאלו הסודות לא יתגלו עד דרא דיייתי מלכא משיחא, ובמקום אחר אומר ובזכות האי חבורא יתגלי מלכא משיחא, רוצה לומר ברור האחרון בשביל המתעסקים בחבור הזוהר יתגלי מלכא משיחא.

ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' ר"ן ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והתירה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזוהר. ומשנת הש' לצירה מצוה מן המבחר שתעסקו בריבים גדולים וקטנים כראיתא ברעיא מהימנא, ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בזכות אחר ואין ראוי להתיר של. עכ"ל.

(אור החמה, הקדמה)

סיפור לישבת אבינו אתה

בימי עלומיו של הצדיק רבי יצחק מוורקא נתחנך אצל הצדיק רבי דוד מללוב. רבי דוד היה תלמידו של "החווה" מלובלין, ובכל פעם שהיה נוסע ללובלין היה לוקח עמו את הנער.

פעם אחת נתאחר הרבה "החווה" להכנס בראש השנה לבית הכנסת לתקיעת שופר, והלך רבי דוד לחדרו פנימה לדעת מה זה ועל מה זה נתאחר כל כך. כשנכנסו לחדר הרבי ושאלו לסבת האיחור, השיבו כי רואה בשמים קטרוג גדול על ישראל, ויחדרו שניהם חרדה גדולה. כתוך כך ראה "החווה" את הילד נכנס עם רבי דוד, ושאלו:

"מי זה העלם?"

השיבו רבי דוד "זהו היתום שאני מגדל בכיתי"

פנה הרבי אל הילד ושאלו אם הוא יודע ללמוד וכאזיה ענין הוא לומר עכשיו. השיבו הילד שלומד עתה הלכות עדות. שאלו הרבי:

"האם חידשת דבר מה בענין זה?"

והשיבו שהוקשה לו על הדין שקרוב פסול לעדות בין לזכות ובין לחובה. בשלמא לזכות אנו חושדים אותו שיעיד שקר בשביל לזכות את קרובו, אבל לחוב למה פסול?

שאלו הרבי "האם אמרת איזה תרוץ על הקושיא?"

"לעצמי" השיב הילד "תוצאתי כך, על העדים נאמר בתורה 'ועמדו שני האנשים' (דברים ט"ז) הרי שהעדים צריכים להיות בגדר אנשים, וזה שכא להעיד על קרובו לחוב אינו בגדר אנשי ולכן פסול לעדות."

כשמע החווה את הדברים, אמר: "במליצה זו נמתק עכשיו כל הדינים למעלה, כי אנחנו בנים למקום והקדוש-ברוך-הוא הוא אבינו, ואיך יוכל לראות, חס ושלום, חוב על בניו וקרוביו?"

ותכף קם החווה והלך לתקיעת שופר.

(סיפורי חסידים)

"יבור לפטור העולם אדונינו בר יוחאי"

- ◀ השנה קונים סניגור ליום הדין - 5 ש"ח לשבוע!
- ◀ השנה שותפים בגיליון שלימות התורה המופץ באלפים מידי שבוע!
- ◀ השנה זוכים לשנה טובה ומבורכת ולכתיבה וחתימה טובה!

שותפים עכשיו:
03-5234979
שלוחה 99

מעוניינים לקבל את הגיליון מידי שבוע עד הבית?
השאירו הודעה עם שם, כתובת, עיר, וטלפון
בקו הזוהר הקדוש: 03-5234979 שלוחה * 21

לשותפות בהדפסת הגיליון, לתרומות והנחות, להא/ערות ולתגובות ניתן לפנות למערכת
בטלפון: (+972) 054-8517381
או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com